

108

6.hét

Péntek 1076-1083

ELSŐ SZAKASZ: SZENTÉGI ÜDVREND

1076 Pünkösd napján a Szentlélek kiáradása által az Egyház kinyilvánította a világnak. A Szentlélek ajándéka új időt nyit "a misztérium rendjében": az Egyház idejét, melynek folyamán Krisztus Egyházának liturgiája által nyilvánítja ki, teszi jelenvalóvá és közli üdvözítő művét, "amíg el nem jön" (1Kor 11,26). Az Egyház ezen idejében Krisztus már él és cselekszik Egyházában és Egyházával ennek az új időnek sajátos új módján. Cselekszik a szentségek által; Kelet és Nyugat közös hagyománya ezt "szentségi ökonómiának" nevezi; ez az ökonómia Krisztus húsvéti misztériumai gyümölcseinek közlése (vagy "kiszolgáltatása") az Egyház "szentségi" liturgiájának ünneplésében.

Ezért először be kell mutatnunk e "szentségi rendet" (első fejezet). Így világosabbá fog válni a liturgikus ünneplés természete és lényeges vonásai (második fejezet).

ELSŐ FEJEZET: A HÚSVÉTI MISZTÉRIUM AZ EGYHÁZ IDEJÉBEN

1. Cikkely: A LITURGIA - A SZENTHÁROMSÁG MŰVE

I. Az Atya a liturgia forrása és célja

1077 "Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden lelki áldással megáldott minket fönn az égen. Mert őbenne választott ki minket a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretetből eleve arra rendelt bennünket, hogy Jézus Krisztus által - akarata, tetszése szerint - gyermekeivé legyünk; hogy magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket." (Ef 1,3-6)

1078 Az áldás isteni cselekmény, mely életet ajándékozik, és forrása az Atya. Az Ő áldása egyszerre szó és ajándék (bene-dictio, eu-logia). A kifejezés emberre alkalmazása imádatot és viszonzást jelent Teremtője felé a hálaadásban.

1079 Az idők kezdetétől az idők végéig Isten egész műve áldás. Az első teremtés liturgikus költeményétől kezdve a mennyei Jeruzsálem dicsőítő énekéig a sugalmazott szerzők az üdvösség tervét úgy hirdetik, mint mérhetetlen és hatalmas, isteni áldást.

1080 Isten kezdettől fogva megáldotta az élőlényeket, főleg a férfit és a nőt. A Noéval és minden élőlényel kötött szövetség megújítja ezt a termékenységi áldást az ember bűne ellenére, mely által "átkozott" lett a föld. De Ábrahámától kezdődően az isteni áldás áthatja az emberek halál felé tartó történelmét, hogy az élet felé fordítsa és fölvigye forrásához: "a hívők atyja" hite által, aki megkapja az áldást, elkezdődik az üdvösség története.

1081 Az isteni áldások csodálatos, szabadulást hozó eseményekben mutatkoznak meg: ilyenek Izsák születése, az Egyiptomból való kivonulás (húsvét és exodus), az ígért földjének ajándéka, Dávid kiválasztása, Isten jelenléte a templomban, a megtisztító száműzetés és a "kis maradék" visszatérése. A Törvény, a Próféták és a Zsoltárok, melyek átszövik a választott nép liturgiáját, emlékeztetnek az isteni áldásokra, és dicsőítésben, dicséretben és hálaadásban válaszolnak azokra.

1082 Isten áldásának teljes kinyilatkoztatása és közlése az Egyház liturgiájában történik: az Atyát mint a teremtés és az üdvösség minden áldásának forrását és célját ismerjük el és imadjuk; de értünk megtestesült, meghalt és föltámadt Igéjében elhalmoz minket áldásaival, és Átala árasztja szívünkbe az ajándékot, aki minden más ajándékot birtokol: a Szentlelket.

1083 Így válik érthetővé a keresztény liturgia - a hit és a szeretet válasza azokra a "lelki áldásokra", melyekkel az Atya megajándékozott minket - kettős természete. Egyrészt az Egyház Urával egyesülve és a Szentlélek készítésére áldja az Atyát "kimondhatatlan Ajándékáért"(2Kor 9,15) imádással, dicsérettel és hálaadással. Másrészt Isten tervének beteljesedéséig az Egyház szüntelenül fölajánlja "adományainak áldozatát", és kéri az Atyát, hogy küldje el a Szentlelket erre az áldozatra, magára az Egyházra, a hívőkre és az egész világra, hogy Krisztusnak, a Főpapnak halálában és föltámadásában részesedvén és a Lélek ereje által ezek az isteni áldások az élet gyümölcsseit teremjék az Ő "kegyelme dicsőségének dicséretére" (Ef 1,6).